

فرهنگ خراسانی

پنج شنبه

۷ دی ۱۳۹۶

۹ ربیع الثانی ۱۴۳۹

۸ صفحه/شماره ۳۷۴۸

حکمت روز

امام جواد (ع)

با سه خصلت، محبتِ (دیگران) به دست می‌آید: انصاف در معاشرت، همدردی (با دیگران) در سختی‌ها و بازگشت به قلبی پاک.

بحارالانوار(ط-بیروت) ج۷۵، ص۸۲، ح۷۷

مناجات

خواجۀ عبدا... انصاری

الهی! روزگاری تو را می‌جستم خود را می‌یافتم، اکنون خود را می‌جویم تو را می‌یایم

ای محب را یاد و انس را یادگار، چون حضری این جستن به چه کار؟

الهی! یافته می‌جویم، با دیده‌ور می‌گویم که دارم چه جویم، که می‌بینم چه گویم؟

شیفته‌این جست و جویم، گر فتار این گفت و گویم

این پیش از هر روز و جدا از هر کس مرا در این سوز هزار مطرب نه بس.

با شاعران

خراسان به روایت فرسان

۷ دی ۱۳۴۷

زلزله پدر و پسری را بعد از ۲۰سال به هم رساند

۴۹سال پیش در چنین روزی، روزنامه خراسان نوشت:

راستی که دانشمندان چه خوب گفته‌اند: اگر هر مسئله

و مشکل زندگی را نتوانستید حل کنید، آن را به دست

زمان بسپاریدو صبر اختیار کنید، چون با گذشت زمان و

اختیار کردن صبر همه کارها در ست می‌شود. به جای این

که در غم هجران یار شکوه کنید، ناله و فغان نمایید؛ صبر

کنیدو با بردباری، با منانت و صبر مشکلات به نوعی حل

می‌شوند. حالا تو که پند به ما جرای زندگی اسماعیل

که در اثر صبر کردن، به منتهای آرزوی خود رسیده است.

اسماعیل ساکن مشهد، آخر خیابان طبرسی می‌باشد.

در سال ۱۳۲۷ پدر و مادرش باهم متار که نموده‌و به

همراه مادر به مشهد می‌آید. نامبرده در آن موقع بیش

از چهار سال نداشته است. مادرش در مشهد از دواج

می‌کند و او تاسن ده‌سالگی تحت تکفل ناپدری خود قرار

می‌گیرد. در این سن به کار قالی بافی اشتغال می‌یابد و

خود زندگی مستقلی را به وجود می‌آورد. سال گذشته

که ۲۳سال داشته است، ازدواج می‌کند و در این مدت

در از چندین بار برای دیدن پدر به ولایت خود که قبالا

در آن جا زندگی می‌کرده، می‌رود ولی هر چه بیشتر

جست‌وجومی‌کنند، کمتر می‌یابندو هر دفعه که برای

دیدار پدر به نیم بلوک فائات عزیمت می‌کرده، پس از

جست‌وجوی زیاد، مایوسانه به مشهد باز می‌گشته است.

بالاخره ناچار صبر اختیار می‌کند. در زلزله اخیر جنوب

نمای تاریخی

بازار روز

منبع: سازمان صنعت، معدن و تجارت خراسان رضوی

کالا	قیمت(تومان)	واحد	کالا	قیمت(تومان)	واحد
گوجه‌فرنگی	۲۶۰۰	کیلو گرم	برنج پاکستانی درجه یک	۷۵۰۰	کیلو گرم
سیب زمینی	۱۵۰۰	کیلو گرم	روغن مایع	۵۲۰۰	بطری ۸۱۰ گرمی
پیاز زرد	۱۸۵۰	کیلو گرم	مرغ گرم	۶۳۵۰	کیلو گرم
عدس کانادایی	۵۷۰۰	کیلو گرم	گوشت گوسفندی (لاشه)	۳۴۰۰۰	کیلو گرم
لوبیا قرمز	۶۸۰۰	کیلو گرم	گوشت گوسفندی (ران بی چربی)	۴۵۵۰۰	کیلو گرم
روغن نباتی جامد	۲۳۵۰۰	حلب ۵ کیلویی			

<div></div> <div>مشهد</div>	<div></div> <div>تایباد</div>	<div></div> <div>تربت جام</div>	<div></div> <div>تربت حیدریه</div>	<div></div> <div>دراگز</div>	<div></div> <div>سبزوار</div>	<div></div> <div>قوچان</div>	<div></div> <div>نیشابور</div>
۰۷۱۳	۵۷۱۴	۱۷۱۴	۰۱۱۰	۰۱۱۲	۱۷۱۵	۰۴۱۲	۰۳۱۲

روزنامه خراسان رضوی:
صاحب امتیاز:موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سر دبیر: سیدعلی علوی

خط خطی

راضیه آزادوار

گپ و گفتی با مجید مظفری؛ باز یگر پیش کسوت سینما و تلویزیون

نمی‌خواهم در نقش‌هایم تکرار شوم!

۴۶سال از شروع فعالیت اش مقابل دوربین‌های سینماو تلویزیون می‌گذرد و در این مدت از جوان پرشوری که پای ثابت فیلم‌های دهه ۶۰ بود و تصویرش مکرر بر سر در سینماها تکرار می‌شد، به هنرمندی پخته و توانمند تبدیل شده است که نقش‌هایش را با وسواس انتخاب می‌کند.

مجید مظفری بازیگر ۶۷ساله سینما، تئاتر و تلویزیون را با چهره خندان و صدای گرمش می‌شناسیم. اغلب سهم اش نقش‌های مثبت است اما بارها تلاش کرده قالب‌ها را بشکندو حتی سراغ آثار طنز هم رفته است. این بازیگر پیش کسوت، خیلی صریح می‌گوید که اگر چه کارهای خوبی با کارگردانان برجسته داشته است اما هنوز آن نقشی‌را که خیلی دوست داشته باشد، بازی نکرده است.

در عین حال به هر تماس و پیشنهاد بازی هم «بله» نمی‌گوید. تاکید دارد که نقش‌ها باید برایش تازه باشند؛ معمولاً کارهای تکراری انجام نمی‌دهم، سراغ نقش‌ها و کارهایی می‌روم که تجربه نکرده باشم و در آن صورت است که پیشنهاد بازی را قبول می‌کنم. مظفری که فعالیت حرفه‌ای اش را از سال ۱۳۵۰ آغاز کرده است، بعد از دوره پنج ماهه بازیگری در دانشگاه ون سن پاریس، با پایه صحنه حرفه‌ای می‌گذارد. او برای بازی در فیلم «مسافران» بهرام بیضایی، برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد و برای نقش آفرینی در آثاری همچون «سگ کشی»، «جنگ نفتکش‌ها» و «سایه‌های هجوم» نامزد بهترین بازیگر از جشنواره فیلم فجر شده است. مظفری این روزها که در حال تمرین در یک تئاتر است و مشتاقی تجربه‌ای متفاوت، این بار بر صحنه‌ای دیگر. آن‌چه می‌خوانید گفت و گوی کوتاه ما با این هنرمند است به بهانه حضورش در مشهد:

● «نیکی» را در مسیر حرفه‌ای اش راهنمایی می‌کنم

در همان ابتدای صحبت از اولین تجربه حضورش در قاب تلویزیون می‌پرسیم، در پاسخ می‌گوید: اولین بار با فیلم «پایان تاریکی» اثر اکبر مشکینی در سال ۴۹ مقابل دوربین رفتم. با این که نقشم بسیار کوتاه بود همچنان بسیاری داشتم. اما بعدها فکر می‌کردم خیلی بهتر از این‌ها می‌توانستم نقشم را ایفا کنم و بی‌خودی هول شدم و به تدریج کار بر ایام راحت تر شد. این بازیگر چندی پیش به همراه دخترش نیکی مظفری که از قضا او هم حرفه‌پدر را برای ادامه راه انتخاب کرده است، در برنامه «دور همی» حاضر شدند و از رابطه نژدیک‌شان گفتند. موضوعی که مجید مظفری آن را با چاشنی لبخندی تایید می‌کند و در خصوص نحوه ورود فرزندش به این عرصه توضیح می‌دهد: دخترم نیکی به بازیگری علاقه داشت، وقتی تصمیم گرفت به عرصه بازیگری قدم بگذارد، تشویق اش کردم. به پیشنهاد من کارش را از تئاتر شروع کرد، حالا هم گاهی به فواره دانسته‌ها و تجاربم، او را برای ایفای هر چه بهتر نقش‌هایش راهنمایی می‌کنم.

● روزهای پُرواق تئاتر

مظفری برای تمامی آثارش جایگاه خاصی قائل است و تمامی نقش‌هایش را دوست دارد اما او بر این باور است: در فیلم‌های بسیاری ایفای نقش کردم و همه‌شان را دوست دارم، هر کدام برای خودشان یک جایگاهی دارند. با این حال به نقش‌و بازی‌هایم در چند فیلم از جمله «کشتی آنجلیکا» و «جنگ نفتکش‌ها» به کارگردانی محمد بزرگنیا، «آوار» به کارگردانی سیروس الوند، «مسافران» و «سگ کشی» به کارگردانی بهرام بیضایی، «تشکیلات» به کارگردانی منوچهر مصیری و «سایه‌های هجوم» به کارگردانی احمد امینی تعلق خاطر زیادی دارم. البته هنوز آن نقشی‌را که واقعا دوست داشته

باشم، بازی نکرده‌ام. مظفری که این روزها در حال تمرین تئاتر است، در این باره می‌گوید: هم اکنون در اثر «بنگاه تئاترال» به کارگردانی هادی مرزبان در حال تمرین هشتم که از ابتدای بهمن در مجموعه تئاتر شهر روی صحنه می‌رود. وی باز را تئاتر را در چند سال اخیر گرم‌و پر رونق توصیف می‌کند و ادامه می‌دهد: تمامی ۱۳۰ تا ۱۴۰ سالن تئاتری که در تهران وجود دارد، پُر هستند و تا شب کار می‌کنند و به نظر من این‌ها نشانه خوبی برای این هنر ارز شمند است.

● بازیگران اوقات فراغتی ندارند

از او در خصوص نحوه گذران اوقات فراغت اش می‌پرسیم که در پاسخ می‌گوید: بازیگران اوقات فراغتی ندارند، با این حال وقتی بیکار هستیم، باید برای پیشبرد کارهای مان بخواهیم و کار کنیم، ورزش کنیم تا بدن و ذهن آماده‌ای داشته باشیم. در کنار این‌ها با نسل خودم از جمله آقای ناصر طهماسب رفت و آمد خانوادگی دارم و با این‌جنس مرودات دوستانه سرگرم می‌شوم.

● تئاتر سکوی پرتاب بازیگر است

حرف‌را می‌کشائیم به نسل جدید که پُر شتاب و منهای فیلترهای سنتی و بنا به مزیت‌های ارتباطی یا ظاهری مقابل دوربین‌های فیلم‌سازان قرار می‌گیرند. در عین حال، مظفری با تاکید می‌گوید که مسیر درست بازیگری را تحصیلات آکادمیک و بازی در تئاتر می‌داند و یادآور می‌شود: تحصیلات آکادمیک در حرفه بازیگری بسیار تاثیر گذار است و این تاثیر را می‌توان در روند اجرا بسپار موثر دید، هر چند که نمی‌توان منکر تجربه‌شد. در حقیقت بازیگری توانمند است که همه این‌موارد را در کنار هم داشته باشد یا کسب این مزیت‌ها را دنبال کند. این بازیگر سینماو تلویزیون ادامه می‌دهد: آن‌هایی که آکادمیک کار کردند و تا تئاتر به عرصه بازیگری آمدند و آگاهی بیشتری دارند، قطعاً در این حرفه موفق تر خواهند بود. در حقیقت اعتقاد دارم تئاتر سکوی پرتاب بازیگر است، سختی‌هایی که یک بازیگر در تئاتر تحمل می‌کند تا نقش اش را در صحنه به‌طور شایسته ایفا کند، از او فردی توانمند می‌سازد. وی خاطر نشان می‌کند: بازیگری مستلزم تلاش و کسب تجربه نیز هست. یختمگی هنرمند در کارش او را به مسیری در خشان هدایت می‌کند. معتقدم اگر هنرمند تلاش کند تا تمام در نقش‌هایش تکرار نشود، آن وقت ظرفیت تجربه ارز شمندی کسب می‌کند.

بریده کتاب

و صدای صچه‌ای و صدای فریادی و صیحه

واوایلتایی! دیگری نا در بدن نداشتم و زانوئام

خمیدند و فهمیدم که باید فریاد و احسینا سر

دهم.

لحظه‌ای - و شاید سالی - بر جا ماندم و بعد هیچ

نگردم و فقط خود را به آغوش خاک سپردم. واقعا

چه می‌توانستم بکنم؟ و چه می‌شد کرد؟ جز آن

که سجده کرد بر جنازه‌هایی که سر نداشتمند

و سرهایی که چشم‌ندااشتمند و دست‌هایی که

انگشت... و وای بر من که هنوز نگریسته‌ام و

نتوانسته‌ام که بگریم... حالا هنوز من مانده‌ام.

من مانده‌ام و تنهایی‌ام. من مانده‌ام و دستاره در

آسمان زندگی‌ام که یادگار چشمان حسین است

و نمی‌دانم که آیا بر ای من است یا حسین و بعد

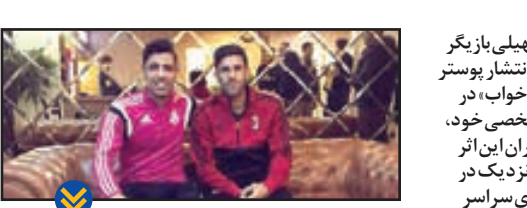
نمی‌دانم که با این سگ‌ماهی‌ها چه کنم و با این

لجنزار درون هور که آب‌را کدر کرده است و ستاره

هارا لرزانند. من بی حسین ستاره نمی‌خوام...

Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

حسین طیبی بازیکن خراسانی تیم فوتسال غیرت قزاقستان که به تازگی به مشهد سفر کرده‌است، این قاب یادگاری را با حسین بادمکی شریک شد. او به انضمام این عکس، برای تیم مشکی پوشان آرزوی موفقیت کرد.

اشتباه در متن

انگلیسی درج

شده بر پوست‌های

اجلاسیه بین المللی

جوانان رضوی در

مشهد و انکش‌هایی

را در فضای مجازی

در پی داشت.

متولیان برگزاری

این برنامه بلافاصله

اقدام به تصحیح این

پرچم‌ها کردند.

یادداشت

دکتر مجید ابهری

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

دغدغه‌هایی برای سبک زندگی

در عصر شبکه‌های اجتماعی

شبکه های اجتماعی پدیده نو ظهوری است که به موازات توسعه فناوری اطلاعات در دنیا مطرح شده و گستره وسیعی از مخاطبان را جذب کرده‌است.

جایگاهی که امروز شبکه‌های اجتماعی در جوامع و در میان اقشار مختلف دارد، قابل تامل است و از این منظر باید آن را یک عامل بسیار موثر بر سبک زندگی افراد دانست.

در واقع جذابیت شبکه های اجتماعی از یک سو و سهولت دسترسی و ارتباط با آن، نوعی وابستگی را در میان کاربران این فضا ایجاد کرده‌است که اگر آن‌را در قیاس با تغییرات سبک زندگی جوانان قرار دهیم، دغدغه‌هایی جدی شکل می‌گیرند. پژوهشگران عرصه فرهنگ و ارتباطات، مدت‌هاست که بر سر این موضوع به بحث و بررسی مشغول هستند.

اما برای ورود به این میحت نخست باید تعریف

مختصری از «سبک زندگی» ارائه کنیم. این مفهوم

مجموعه ای کم و بیش منسجم از عملکردهای روزمره

یک فرد است که از الگوهای فرهنگی، رفتاری و

عادات تاثیر می‌گیرد.

به بیان دیگر سبک زندگی نقشه راه چراغ هدایت گر

سلیقه، روابط فردی و اجتماعی هر فرد است که تحت

تاثیر فرهنگ، باورهای دینی، آداب و رسوم و شرایط

محیطی هدایت می‌شود.

متأسفانه به دلیل فقدان مدیریت متمرکز در آموزش

های مهارت به‌ویژه به این حوزه، سبک زندگی ماتحت

تاثیر شبکه های اجتماعی و فضای مجازی قرار گرفته

و حتی در بعضی شئون به بحران دچار شده است. اما

بعضی عوامل محیطی موثر بر سبک زندگی عبارت

اند از تربیت اجتماعی، قوانین محیطی، رسانه های

تصویری و نوشتاری و ... که هم اکنون کنشتر شبکه

های اجتماعی و توسعه فضای مجازی باعث تغییراتی

منفی در سبک و سیاق حیات افراد شده است.

البته نباید به واسطه پارهای مشکلات از امتیازات،

محاسن و ظرفیت های فضای مجازی و شبکه های

اجتماعی چشم‌پوشید اما در کنار آن نیاز است تا به

ایجاد امکان دسترسی به اطلاعات گسترده و متنوع،

برقراری ارتباط و ایجاد سهولت در دسترسی‌ها،

عوارض و آسیب‌های نیز توجه کنیم. متأسفانه به دلیل

نبود آموزش و فرهنگ سازی صحیح و کاربردی،

امروز شاهدیم که عوارض منفی این حوزه بر محاسن و

امتیازات آن چیرہ شده‌است و کارکردها و کاربردهای

این فناوری، به‌رغم نفعات آن، آسیب‌هایی را برای

جامعه رقم زده است.

جعل هویت در فضای مجازی اولین آسیب این فناوری

است که تهدیدی جدی برای امنیت افراد در این

محیط به شمار می‌آید.

در کنار آن شاهد اتلاف وقت فرزندان مان هستیم،

چنان که روزانه و به‌طور میانگین ۹ تا۴ ساعت از وقت

جوانان در این فضا مصرف می‌شود.

آسیب‌های نو ظهور و مخرب این فضا در کنار القای

شبهات دینی و تضعیف باورهای نیز دیگر آسیب‌ها و

تهدیدهایی هستند که نوجوانان و جوانان در این

عرصه با آن مواجه‌اند.

حال آن جایی که برخی از خانواده‌ها بر رفتارهای

فرزندانشان وقت و نظارت ندارند و نهادهای متولی

نیز به فکر مقابله و پیشگیری نیستند، متأسفانه عوامل

مخرب در این شبکه‌ها توانسته‌اند در توسعه القائات

و تاثیرات منفی خود تا حدودی پیشرفت کنند. البته

با تمام این اوصاف سیاست های سلبی و فیلتر کردن

شبکه های اجتماعی پیشنهاد نمی‌شود، چرا که

حرکات سلبی تاثیر ی باقی نمی‌گذارد و نوعی عطش

در مصرف ایجاد می‌کند.

بنابراین توصیه می‌شود والدین ابتدا کار کردن با

این سیستم را فرا بگیرند تا بتوانند با فرزندان شان در

این فضاها همراه شوند و در حقیقت توانایی کنترل

آن‌ها را به‌طور غیر مستقیم به دست بگیرند. علاوه بر

این آنان باید در خصوص چگونگی انتخاب و شرایط

کار با این گونه شبکه‌ها، به فرزندان‌شان آموزش‌های

لازم را ارائه دهند، چرا که امروزه سن استفاده از تلفن

همراه به هشت سال تقلیل یافته است و به سادگی می‌

توان از طریق تلفن‌های همراه به اینترنت متصل شد.

بنابراین ایجاد شبکه های مشابه برای راقبت با شبکه

های یاد شده و آموزش به جوانان در این زمینه یکی

از بهترین راهم‌های پیشگیری و مقابله با تهدیدهای

احتمالی است.

چنان که کشور های ژاپن، مالزی و چین با دارا بودن

تجربین کاربران اینترنتی با قدرت تمام در مقابل

شبکه های بدآموز و فاسد ایستادگی و در مقابل،

نیازهای فکری، تفریحی و آموزشی نوجوانان و جوانان

شمارا بهتر از بیگانگان فراهم و عرضه می‌کنند.

باید اذعان کرد، نظر به این که سهولت دسترسی به

گوشی های هوشمند و اینترنت برای طیف وسیعی

از جوانان و عضویت طیف گسترده‌ای از آنان در شبکه

های اجتماعی امکان پذیر است، باید پیامدهای

منفی این فضا را به جامعه منتقل و نوعی آگاه سازی

ایجاد کرد تا افراد در این حوزه به‌خسرا ن دچار نشوند.

هر چند نهادهای مربوط در این حوزه و در حد

اختیارات، امکانات و توانایی های علمی و فنی خود

بسیار خوب عمل کرده‌اند اما این میزان از تلاش

کفایت نمی‌کند. بنابراین پیشنهاد می‌شود نهاده‌ا

و سازمان‌های دیگری مثل آموزش و پرورش، وزارت

علوم و دانشگاه‌ها، وزارت ورزش و جوانان، نیروی

انتظامی و نهادهای مربوط امکانات خود را با این شورا

یک‌دست و یک کاسه و در چهار چوب یک‌رویه واحد و

منسجم عمل کنند.